Благовестете от ден на ден спасението на нашия Бог!

БЛАГОВЕСТИЕ

ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ
Издание на Православното братство при храм "Свети Пророк Илия" гр. София, ж.к. Дружба 2

РАЗПРОСТРАНЯВА СЕ БЕЗПЛАТНО | ГОД. VIII БРОЙ 46 (460) – 12.07.2020 г.

• ЕВАНГЕЛСКО ЧЕТИВО •

† ПЕТА НЕДЕЛЯ СЛЕД ПЕТДЕСЕТНИЦА

В онова време, когато Иисус стигна на отвъдния бряг, в страната Гергесинска, срещнаха Го двама, хванати от бяс, излезли от гробищата; те бяха тъй свирепи, че никой не смееше да минава по тоя път. И ето, те извикаха и казаха: какво имаш Ти с нас, Иисусе, Сине Божий? Нима си дошъл тука да ни мъчиш преди време? А далеч от тях пасеше голямо стадо свини. И бесовете Го молеха и думаха: ако ни изгониш, позволи ни да идем в стадото свини. И Той им рече: идете. И те излязоха и отидоха в стадото свини. И ето, сурна се цялото стадо свини низ стръмнината в морето и се издави във водата. А свинарите побягнаха и, като отидоха в града, разказаха за всичко и за онова, що се бе случило с хванатите от бяс. И ето, цял град излезе да посрещне Иисуса и, като Го видяха, молиха Го да си отиде от пределите им. Тогава Той влезе в един кораб, отплува обратно и пристигна в града Си.

(Евангелие от Матей 8:28–9:1)

• ОТЕЧЕСКО НАСЛЕДСТВО •

ЗА ДВАМАТА БЕСНОВАТИ

Какво имаш Ти с нас, Иисусе, Сине Божий? (Мат. 8:29) – казват бесноватите в днешното свето Евангелие.

Благочестиви слушатели християни! Както дъждът напоява земята и я прави плодородна, така и Божието слово (поучение) напоява и оплодява човешките души и сърца. И както земните плодове хранят и веселят човешкото тяло, така и Божието слово храни и весели душата, без което душата се отделя от Бога и става роб на дявола, както ще чуете сега от Евангелието.

ТЪЛКУВАНИЕ

Когато Христос отивал по море в Гергесинската страна и бил заспал в кораба, в морето се извила страшна буря и апостолите, като се уплашили, събудили Христа и рекли: "Учителю, стани, че загинахме". Тогава Иисус станал и като заповядал на вятъра да спре и настанала голяма тишина, им рекъл: ***Защо сте толкова страхливи, маловерци?*** А всички, които били в кораба, се чудели и казвали: ***Какъв е Тоя, та и ветровете и морето Му се покоряват?*** И така, след това чудо Христос отишъл в Гергесинската страна, където изцерил бесноватите, които били много свирепи, за да укрепи апостолите към по-силна вяра. Тези двама бесновати живеели в гробищата и дяволът, който бил в тях, ги карал да живеят там, за да накара хората да вярват, че щом човек умре, душата му става дявол, но това е абсолютно невъзможно, защото, щом излезе от тялото, душата вече не може да остане на този свят, а ако е праведна, отива в Божиите ръце, тоест ангелите я завеждат в горните пресветли места, където дяволът не се приближава, ако ли пък е грешна, дяволите я завеждат в тъмните подземни места, където ще стои скръбна и смутена до Страшния Божи съд и ще чака голямата геенска мъка. А дяволите, които били в бесноватите, макар да съблазнявали хората да си мислят така, но, като видели Христа, се уплашили да не ги изпрати на вечна мъка за това, че вършат зло, и затова викали безсрамно: ***Иисусе, Сине Божий, нима си дошъл тука да ни мъчиш преди време?*** Но това не е възможно. Защото мъките на дявола и на грешните хора няма да бъдат сега, а когато дойде Страшният Божи съд. Обаче дяволите имат позволение от Бога да пакостят на хората до онова време за тяхна душевна полза, а когато Бог не ги оставя да пакостят на човеците, както искат те, тогава им става много мъчно. И понеже мразят доброто, затова поискали от Христа разрешение да влязат в свинете и да ги издавят, за да натъжат собствениците им, та те да не приемат Христа в града си. А Христа не че се покори на искането им, а им разреши да влязат в свинете и да ги издавят, за да видят хората колко ги мразят дяволите и че ако не ги възпира Божията сила,

биха сторили и на бесноватите такова зло, каквото сториха на свинете; защото дяволът няма власт нито над човека, нито над добитъка, и не може да стори нищо, ако няма разрешение от Бога. Защото Бог промисля за нас, вижда всичко и дава на всекиго това, което е полезно за спасението му. И когато човек не приема с благодарност онова, което му се дава за негово спасение, тогава той лесно изгубва душата си. Такъв е и случаят с гергесинските жители. Бог им изцерил бесноватите, за да ги увери, че може да ги изцери от всяко зло и да ги спаси, но те не повярвали, тогава издавил свинете им, за да ги прикани да дойдат при Него, и те дошли, но не за да Го приемат в града си като самаряните, а за да Го изпъдят. Защото мислели, че, ако остане там, може да им причини още повече щети, и затова Го помолили да напусне пределите им. Виждате човешка глупост и остарял обичай. Бог погубил свинете, за да спаси душите им, а те излезли неблагодарни. Бог и сега много пъти прави същото и с нас; защото и сега докарва на много хора щети, беди, гонения и други злини, за да ги привлече по-лесно към покаяние. Защото бедите и скърбите най-лесно завеждат човека в Небесното царство, стига само да ги търпи с благодарност, както казва апостол Павел: ***През много скърби трябва да влезем в Царството Божие*** (**Деян. 14:22**). А ако не търпим с благодарност, тогава Бог напуска и нас, както напусна гергесинците и отиде в Своя град Капернаум. Защото Той се роди във Витлеем, израсна в Назарет, но често ходеше и оставаше в Капернаум, поради което той се нарича негов град. Защото гергесинците не Го приеха и Той се върна в града Си, и ги остави в застарялата им тъмнина да ги мъчат бесовете (дяволите), но не всички, а на колкото Бог разреши; защото дяволът няма власт над човека, а Бог, понеже е милостив, му разрешава да мъчи грешниците, за да се спаси душата им. И ако грешниците търпят с благодарност мъченията им, то им е от полза, а ако почнат да роптаят и да хулят Бога, тогава и Бог ги предава на по-голямо мъчение и на този, и на онзи свят.

ПОУЧЕНИЕ

Любезни християни, понеже чухте от днешното свето Евангелие, че нашите грехове карат Бога да даде власт на дявола да ни мъчи безмилостно, затова трябва да се откажем от мръсните грехове и да не сме бесни като онези гергесинци. Помислете сами, какъв по-голям бяс може да има от блудството, защото както бесният се съблича гол и ходи като безумен, така и блудникът е гол откъм Божиите дарове, които е приел от Бога при кръщението си, и безчинно ходи като пиян и замаян по гнусния блуден път. Но ако такива хора не се откажат от лошия си обичай, не се обърнат към истинско покаяние и не измият мръсния си грях с непрестанни сълзи, тогава и Бог ги оставя да паднат в гибелната си бездна и винаги да се мъчат. Защото блудникът не се бие с камъни, както правят бесноватите, а неговата грешна съвест, която го гризе като червей, го бие по-силно от камък. И освен това, блудникът не живее на гробищата като бесноватите, но блудодеянието му е много по-гнусно и мръсно от разлагащите се тела в гробищата.

По подобен начин са бесновати и пияниците и всички други грешници, които самоволно изоставят Христа, истинската Светлина, и тичат като луди в мрака на греховете, и искат да бъдат приятели на дявола, а не на Бога. Но, братя християни, сега, докато сме живи, е време да се откажем от мръсните си грехове и да се потрудим да изпълним Божиите заповеди, докато сме на този свят. Защото тук е време за труд, а там — за въздаяние. Тук трябва винаги да сеем, а там ще събираме, както правят орачите. Когато е време за сеитба, те не обръщат внимание нито на дъжда, нито на снега, а се трудят да посеят, за да има после какво да събират с радост. Така да правим и ние -да посеем тук труд, пост, молитви и милостиня, а там ще пожънем с радост сладкия рай и вечното наслаждение с Божията благодат. **Нему слава във вечните векове, амин!**

Автор: ***Св. Софроний, Епископ Врачански***
Източник: ***www. www.sveta-gora-zograph.com***

• ЖИТИЯ НА СВЕТИИ •

ПРЕП. ПАИСИЙ СВЕТОГОРЕЦ

12 ЮЛИ

ДУХОВНОТО ЗАВЕЩАНИЕ НА СТАРЕЦА

„Аз, монахът Паисий, според както изпитах себе си, видях, че съм нарушил всички заповеди на Господа, извърших всички грехове. Няма значение, че някои са извършени в по-лека степен, нямам никакво оправдание, понеже Господ много ме облагодетелства. Молете се Христос да ме помилва. Простете ми, и простени бъдете всички, които мислите, че сте ме огорчили.
Благодаря много и пак: молете се.
Монах Паисий"

Този скъпоценен текст, написан собственоръчно от Стареца, беше намерен в "Панагуда" след неговата кончина.

Автор: ***Иеромонах Исаак, "Животът на Стареца Паисий"***

В ПАМЕТ НА СВ. ПАИСИЙ СВЕТОГОРЕЦ

Преподобният Паисий е роден на 25 юли 1924 г. във Фарас, Кападокия. На 12 юли 1994 г., няколко месеца след като претърпява тежка операция, той предава Богу дух в манастира „Св. Йоан Богослов" в Суроти, край Солун.

Представяме ви вълнуващата статия на Навпактския митрополит Йеротей (Влахос), посветена на светостта на преподобния Паисий и на спомени от личните срещи на митрополита със светогорския старец…

Когато четем книгата за живота на стареца Паисий, откриваме образа на един аскет, който вижда Господа; който е преминал през всичките етапи на духовния живот, като смирението пред Бога, усилния подвиг, мъченическото послушание, продължителните мъки, изчистването на сърцето, просветляването на ума,

сърдечната молитва, опита от Божията благодат и любовта към Него. Също така виждаш монах с духовна бодрост, изострена до най-висока степен…

Този благословен старец е преминал през различни състояния. Опознал е изкушенията и демонските атаки, които го връхлетявали заради висшето духовно равнище, което бе достигнал. Демоните многократно са му се явявали, за да го притеснят, да го подведат, да му сторят зло, но този Божи човек ги побеждавал със силата на Светия Дух, с дълбоко смирение и прозорлива мъдрост.

Старецът притежаваше реалното познание за същността на Църквата. Опитно знаеше, че тя е единение със светците в Христос. Той видял ангела, който му донесъл храна, с очите си съзрял и личния си ангел-хранител, който го подкрепял в трудни моменти. Видял светите Трима светители, св. Екатерина, св. Йоан Богослов, св. Исаак Сириец, св. Евфимия, св. Пантелеймон, св. Лукилиан, св. Арсений и др. Веднъж му се явил светец в ореол от светлина и когато попитал кой е, глас му отговорил, че е св. Власий от Склавена. Една нощ пък изпитал небесна радост от посещението на Божията майка, облечена в бяло. Много пъти усещал нейната майчинска подкрепа, разговарял с нея и веднъж получил храна от нейните пречисти ръце, докато бил изтощен от пост и бдение. Той обичал Богородица като своя майка, а св. Евфимия — като своя сестра. …

През целия си живот той преживява на дело догматиката на Църквата (нейната христология, демонология, еклезиология, есхатология…).

Неговата духовна биография напомня на тази на великите аскети на ранната Църква. Немощното му тяло издържаше на такава аскеза поради Божията подкрепа. Извършил е невероятни духовни подвизи заради Христовата любов, направо непосилни за неговата човешка немощ. Животът му бе изпълнен с бдения, пост, молитви, ходене пеша, дълги престои в пещери, в хралупи на големи дъбове, слизайки в дълбоки пропасти в търсене на тишина от света, водейки живот на лишения, но пълен с духовен мир, усилна молитва за целия свят и любов към ближния. Дори и с мечките в гората той се отнасяше любезно, при срещите му с дивите животни той не се боеше; от онова, което в другите будеше сковаващ страх, той не се смущаваше. …

Страдаше за болката и греховете на хората, но същевременно им предаваше радост и благодатна топлина. Той се бореше с демоните, говореше със светците, живееше сред дивите животни, но духовно винаги беше с хората и им даваше кураж.

Животът му беше изпълнен с чудеса, а успението му беше на преподобен мъченик. Седем дни преди смъртта му, когато лекарят му казал: „*Геронда, черният Ви дроб е увеличен и Ви боли, защото има сериозни метастази*", той се усмихнал и му отвърнал: „*Ама той е моята гордост. Не се натъжавай! Той ме е поддържал до 70-годишна възраст и сега пак той ме изпраща възможно най-бързо там, където трябва да отида. Нека това да не те натъжава, защото аз съм много добре!*". …

Старецът Паисий живееше с тържествуващата Църква още в земния си живот, а сега сигурно още повече ѝ се наслаждава. Усещам нужда да поискам неговото посредничество в пастирското си служение и за спасението на душата си, тъй като той има много дързост в Бога. …

Веднъж, когато го попитах как трябва да живеем в Църквата, ми даде простичък отговор:

— Да усещаме светците и ангелите близо до нас.

След това добави:

— Много често виждам до мен да стои моя ангел-хранител и го целувам.

Старецът Паисий уважаваше много моя духовен наставник — митрополит Калиник. По време на едно мое посещение в Панагуда, споделих със стареца за написаните за митрополита клевети. Тогава видях как започнаха да се стичат сълзи по лицето му. В следващия миг ми каза:

— Всички, които са онеправдани, са много обичани от Господа. Те са Негови деца. Но горко им на онези духовници, които не го защитят или подкрепят. Те ще разберат това в деня на Страшния съд.

Той много обичаше тези, които са оклеветени и онеправдани, но достойно понасят неправдата.

Когато си спомням за този свят образ, започвам да се вълнувам, да плача и да се моля.

Да имаме неговото благословение!

(Текстът е публикуван със съкращения)

Автор: ***Навпактски митрополит Йеротей (Влахос)***

Превод: ***Сандра Керелезова***

Източник: ***www.pravoslavie.bg***

• ЖИТИЯ НА СВЕТИИ •

СВ. МЪЧЕНИК ЕМИЛИАН ДОРОСТОЛСКИ

18 ЮЛИ

Св. Емилиан, роден и живял в гр. Доростол (днешна Силистра), бил роб у един грък и изповядвал вярата на Христа Иисуса. В онова време по десния бряг на Дунава живеели славяни. Затова е твърде възможно св. Емилиан да е бил славянин.

Отстъпникът Юлиан изпратил в Доростол един жесток управител, за да подложи на мъки всички християни там, ако откажат да почитат боговете. Управителят пристигнал в града и при първата си среща с гражданите запитал: "*Кои са тук християни?*" Гражданите били изплашени от мълвата за жестокостта на управителя. Затова отговорили, че измежду тях няма нито един християнин — всички се кланят на боговете. Във възторг от мисълта, че само името му е разсеяло християнската вяра в Доростол, надменният управител дал разкошно угощение на гражданите. Тежко било за блажения Емилиан да слуша самохвалството на един езичник и да вижда, че липсата на твърдост у християните се обръща в позор за християнството. И ето, когато управителят пирувал, той взел чук, отишъл в капището и строшил идолите.

Поклонниците на езичеството не знаели кой е изпочупил идолите им. По подозрение те заловили един невинен земеделец. Като чул за това, Емилиан се явил при защитниците на боговете и им заявил: "*Аз строших вашите силни богове!*" Той бил хванат и заведен при управителя.

— Кой те научи така да безчестиш богове-

те? — запитал го разгневеният управител.
— Бог и душата ми! — спокойно отговорил изповедникът. Сетне прибавил: — Сега и умният управител и всеки друг да видят колко са безсилни, колко са глухи и неми вашите идоли, считани за богове! Камък и дърво, преработени в идоли — ни един не се защити.
Разярен от смелия глас на правдата, управителят заповядал да простират изповедника на земята и да го бият с волски жила. Слугите немилостиво го били. Кръв шуртяла от раните.
— Как посмя да безчестиш идолите? Аз ще те науча да ги почиташ! — крещял свирепият управител.
— Това, което направих, не е безчестие, а слава и хвала за истинския Бог, — отговорил страдалецът.
Управителят заповядал да го обърнат на другата страна и да го бият по гърдите и корема. Дълго отново били страдалеца.
— Роб ли си ти или свободен? — запитал го управителят.
— Роб съм на градоначалника, — отговорил страдалецът.
Тогава управителят издал строга заповед: Градоначалникът да внесе в полза на царската хазна един фунт сребро, загдето държи у себе си слуга, непокорен на боговете, а от гражданите изискал да внесат фунт злато, загдето казали, че между тях няма християни. Той заповядал още Емилиан да бъде изгорен в огън.
Вън от града, на брега на Дунава, била приготвена и запалена голяма клада. В нея хвърлили мъченика. Чрез жената на управителя, която била тайна християнка, християните получили разрешение да погребат тялото на мъченика, пострадал на 18 юли 362 г.
Мъжеството на св. Емилиан въодушевило с твърдост и другите християни, които дотогава се криели от страх. Свирепият управител погубил мнозина от тях.

© Жития на светиите. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев)

• ДЕТСКИ СВЯТ •

НЕОБИКНОВЕНАТА ЛОДКА

През IV век в Египетската пустиня живял свети Елий. Живял в пещера, изнурявайки тялото си с пост и молитва. Господ го хранел по чудесен начин — намирал храната си до пещерата. Хапвал съвсем малко, а останалото давал на съседния манастир.

Веднъж, когато носил храна на братята, срещнал стадо диви магарета. Изморен от тежкия товар, извикал едно от животните. Магарето дошло и подложило гърба си за товара. Тръгнали заедно и стигнали до голяма река. Като не намерил лодка на обичайното място, свети Елий се замислил как да премине реката.
И изведнъж от водата се показал огромен крокодил. Този крокодил бил погубил множество хора. Но при вида на човек, призоваващ името на Иисус Христос, крокодилът забравил хищната си природа. Доплувал до светеца и го пуснал да седне на гърба му. Така свети Елий минал реката.
В манастира всички се учудили:
— Как стигна до нас? В реката се засели ужасен крокодил!
— Господ Бог ми изпрати лодка, за да преплувам — с усмивка отговорил старецът.

Автор: ***Т. Кисельова, „На децата за светиите***
Превод: ***Храм „Св. прор. Илия”***

Църковното настоятелство
при храм "СВЕТИ ПРОРОК ИЛИЯ"
с предстоятел иконом Емилиян Костадинов,
най-сърдечно моли всички благочестиви
християни да подпомогнат довършването
на новоизграждащия
се храм "СВЕТО БЛАГОВЕЩЕНИЕ"

Дарения се приемат по банкова сметка:
IBAN: BG50UBBS80021090315830
BIC: UBBSBGSF
Обединена българска банка

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

12 ЮЛИ
† 5 Неделя след Петдесетница.
Св. мчци Прокъл и Иларий. Правед. Вероника.
Преп. Паисий Светогорец. Гл. 4, утр. ев. 5, ап. Рим. 10:1–10 (*с. 100*), лит.ев. Мт 8:28–9:1

13 ЮЛИ
Събор на св. архангел Гавриил.
Преп. Стефан Савваит

14 ЮЛИ
Св. ап. Акила. Преп. Никодим Светогорец

15 ЮЛИ
✻ Св. мчци Кирик и Юлита.
Св. равноап. княз Владимир
(*Тип. с. 372, т. 1 или с. 373, т. 3*)

16 ЮЛИ
Св. свщмчк Атиноген, еп. Севастийски и 10-те му ученици. Св. мчца Юлия девица.
Св. мчк Йоан Търновски

17 ЮЛИ
✻ Св. вмчца Марина (*Тип. с. 375, т. 1*)

18 ЮЛИ
Св. мчк Акинт в Амастрида.
Св. мчк Емилиан Доростолски

2020

Енорийският лист се издава с благословията на предстоятеля на храма—**иконом Емилиян Костадинов**
Адрес на редакцията:
гр. София, ж.к. „Дружба” 2, храм „Свети Пророк Илия”
www.svetiilia.bg